

Óda a viharhoz

Hirtelen fény
Hitetlent gyilkol
Látást ad, s lop.
Lényeivel titkon.

Halálos hang
Hol a lényegre bukkansz,
Ne számíts!
Hisz semmit sem tudhatsz.

S az üvöltő szelek
Melyek gúzsba kötnek,
Magasabb erő mellett
Hadirenden ölnek.

Haláltáncot járó fák
Titkokat hordoznak,
Évszázadok porát
Lerázva pusztulnak.

Meddő világra
Tán áldást hozol?
Vagy ez egy álca, de
Lelkedben kín honol?

De mondd, mindez
Elmossa-e a mérget,
Mely észrevétlen
Taglózza léted?

Lila mezőn járó
Fájdalmas álmok,
Félve hinni, de nehéz,
Hisz elméd oly álnok.

Rettegés övei élted, de titkon
Te sem vagy több,
Mint égi tünemény,
Mely kissé fennkölt.